

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **DVO, spol. s r. o.**, sídlem T. G. Masaryka 75, Ostroměř, zast. JUDr. Jaroslavem Buriánkem, advokátem se sídlem v Praze, Záhořanského 3, proti žalovanému: **Finanční ředitelství v Hradci Králové**, se sídlem Horova 17, Hradec Králové, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 1. 2008, č. j. 614/08-1500-607686, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 18. 12. 2008, č. j. 30 Ca 32/2008 - 30,

t a k t o :

Návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e n e v y h o v u j e .**

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobce jako stěžovatel domáhá zrušení shora uvedeného rozsudku krajského soudu, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti výše označenému rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto stěžovatelovo odvolání proti rozhodnutí Finančního úřadu v Hořicích ze dne 8. 11. 2007, č. j. 30198/07/239930/4058. Prvostupňovým rozhodnutím byla stěžovateli uložena pokuta ve výši 10 000 Kč za porušení povinnosti nepřijímat v hotovosti platbu, jejíž výše překračuje částku 15 000 €, stanovené zákonem č. 254/2004 Sb., o omezení plateb v hotovosti a o změně zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů. Rozsudek krajského soudu vycházel z toho, že stěžovatel povinnost uloženou výše uvedeným zákonem skutečně porušil.

V kasační stížnosti stěžovatel navrhl, aby zdejší soud přiznal jeho kasační stížnosti odkladný účinek podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Svůj návrh odůvodnil tím, že v daném případě nejde o žádnou dlužnou částku, která by jinde chyběla, ale o pokutu uloženou finančním úřadem, kde vyčkání na rozhodnutí soudu nezpůsobí újmu jinému účastníkovi řízení, zatímco hospodaření stěžovatele by úhrada pokuty poškodila.

Žalovaný se ve svém vyjádření k podané kasační stížnosti k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřil.

Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu a přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Nejvyšší správní soud po zvážení argumentů stěžovatele nedospěl k závěru, že by výkon rozhodnutí napadeného kasační stížností znamenal pro stěžovatele nenahraditelnou újmu. Taková újma totiž nemůže být způsobena zaplacením pokuty ve výši 10 000 Kč, uvážíme-li, že pokuta byla uložena za přijetí (hotovostní) platby stěžovatelem ve výši téměř půl milionu Kč. Pokud stěžovatel operuje s takto vysokými částkami a pokud je schopen sám hradit soudní poplatky i výlohy spojené s povinným zastoupením advokátem (o přidělení advokáta soudem ani o zproštění povinnosti platit soudní poplatky stěžovatel v průběhu řízení nežádal), je jistě v jeho silách zaplatit částku 10 000 Kč. To platí tím spíše, že ani žalobě nebyl přiznán odkladný účinek, a tedy lze se domnívat, že uvedená pokuta již byla uhrazena. Pokud bude kasační stížnost meritorně úspěšná, pak samozřejmě bude pokuta stěžovateli vrácena. Věcné posouzení kasační stížnosti nelze ovšem s posuzováním důvodnosti návrhu na přiznání odkladného účinku zaměňovat. Nejvyšší správní soud tak opakuje, že ve výše uvedených intencích nepovažuje pokutu 10 000 Kč za natolik drastickou, aby např. ohrozila existenci stěžovatele. Ostatně ani sám stěžovatel neuvádí, že by újma, která zaplacením pokuty vznikla, měla být nenahraditelná (stěžovatel hovoří toliko o zásahu do svého hospodaření, o nenahraditelnosti či nevratnosti však nemluví).

Obecně je pak potřeba upozornit na mimořádnou povahu institutu odkladného účinku. Kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví není řádným opravným prostředkem, u něž by bylo možno odkladný účinek očekávat. Přiznáním odkladného účinku kasační stížností odnímá Nejvyšší správní soud před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocnému rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy.

Jelikož stěžovatel neprokázal, že výkon či účinky rozhodnutí napadeného kasační stížností by vedly ke vzniku nenahraditelné újmy, soud se již nezabýval tím, zda by se přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nedotklo nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a zda není v rozporu s veřejným zájmem.

Ze shora uvedených důvodů rozhodl Nejvyšší správní soud o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tak, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. března 2009

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu